

Sardarni Jaswant Kaur, etc. v. Surjit Inder Singh Sibia, etc.,
(P. C. Jain, J.)

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਪੀ ਸੀ ਜੈਨ ਜੇ.

ਸਰਦਾਰਨੀ ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ, ਆਦਿ।-ਅਪੀਲੈਟਸ

ਬਨਾਮ

ਸੁਰਜੀਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿਬੀਆ, ਆਦਿ।-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1966 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 402।

11 ਮਈ 1970 ਈ.

ਦਾ ਐਕਟ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 47— ਅਮਲੀ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਵ-ਫਰਮਾਨ ਸਮਝੌਤਾ —ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਕੀ ਅਮਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਡਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਫਰਮਾਨ ਸਮਝੌਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੇਕਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਝੌਤਾ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਰਤੀਆ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(ਪਾਰਾ 7 ਅਤੇ 12)

ਹਰਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਕਾਕਾ ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਬਾਲਗ, ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਅਮਰਜੀਤ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ। ਕੌਰ ਜੱਜਮੈਂਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ।

ਕੋਸ਼ੇ ਰਾਮ ਮਹਾਜਨ, ਅਤੇ ਆਰ ਕੇ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਟਸ ਲਈ।

ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

. _ P'^AJ AM' J-- ਸਬੋਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

ਸੁਰਜੀਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ, ਜਿਸਦੀ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੈਨਡੈਸੀ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਰੁ. 23,950/- ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ 1 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ ਮਰਹੂਮ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਉਸਦੀ (ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ) ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੇ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਕਿਰਪਾਲ ਕੌਰ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿਰਪਾਲ ਕੌਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ 13 ਮਈ 1963 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਿਰਪਾਲ ਕੌਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਗੀ ਗਈ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕੁਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਸ. ਕਿਰਪਾਲ ਕੌਰ ਨੂੰ 16 ਮਈ 1964 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੇ 22 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ 13 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ 0/ 1, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

- (i) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਮੁਦਈ ਸ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਦਾਰਨੀ ਕਿਰਪਾਲ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ;
- (ii) ਕਿ ਜੇਕਰ ਫਰਮਾਨ ਸਰਦਾਰਨੀ ਕਿਰਪਾਲ ਕੌਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਰਮਾਨਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ. ਹਰਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਸਰਦਾਰਨੀ ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ, ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਕਾ ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਬੀਬੀ ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ।

(2) ਇਹ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ 1 ਹੋਰ ਜੇਲਗੋਧ ਨੂੰ ਧੋ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ; i ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਉਕਤ-ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(3) ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਰਪਾਲ ਕੌਰ ਇਕੱਲੀ ਸੀ ਪਰ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ-

Sardarni Jaswant Kaur, etc. v. Surjit Inder Singh Sibia, etc.,
(P. C. Jain, J.)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਕੀ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਰਹੂਮ ਸ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਫਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ 'ਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਰਸਾਣਾ ਕਟਕਫਾਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਰਵੀ ਦੱਤ (1) ਜੋ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਾਬਰਟ ਹਰਕੂਲਸ ਸਕਿਨਰ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਐੱਮ. ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰਾਜ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਐਂਡ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ (3) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ-ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਦੇ ਲੀਮਡ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ 0/1 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।

(6) ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1953 ਪੀ.ਬੀ. 267
- (2) ਏਆਈਆਰ 1937 ਲਾਹ. 537.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1962 ਏ. 374.

(7) ਤਤਕਾਲ 2 ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਰਹੂਮ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮਾਨ, ਇਤਹਾਸ IT ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਮਰਹੂਮ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਡਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਰਪਾਲ ਕੌਰ ਇਕੱਲੀ, ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਸ ਦੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਜਾਂ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਮਰਹੂਮ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਸਹਿਮਤੀ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਰਪਾਲ ਕੌਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲੇ ਜਾਣ। ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। *ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਜ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (3)* ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੈਟੇਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“(12) ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ. 47, CPC ਸਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਹੀ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਧੂਰਾ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਕੋ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਉਹ ਸੀ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅੱਗੇ ਲਿਆਉਣਾ ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ (ਛੱਟਣ ਲਈ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੁਣ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪੂਰਵ-ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 47, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰਾਬਰਟ ਹਰਕੁਲਸ ਸਕਿਨਰ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ , ਹੇਠ

Sardarni Jaswant Kaur, etc. v. Surjit Inder Singh Sibia, etc.,
(P. C. Jain, J.)

ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾਇਦਿਆਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

“ਸੈਕਸ਼ਨ 47, ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਾਡੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਹਸਨ ਅਲਟ ਬਨਾਮ ਗੌਜ਼ੀ ਅਲੀ ਮੀਰ* (4), ਐਸ. 244, ਸਿਵਲ ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ILR (1904) 31 ਕੈਲ. 179.

1882 (ਜੋ S. 47, ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ, 1908 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ) ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ, ਸਿਰਫ਼ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸਦੀ ਛੁੱਟੀ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਾਂਗ ਸਮਝੌਤਾ। ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ) ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ। "

ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ, ਹਰਸਾਣਾ ਕਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ।

(8) ਅਪੀਲ ਲਾਂਟਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸ਼ੋ ਰਾਮ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ *ਰਾਬਰਟ ਹਰਕੂਲੀਸ ਸਕਿਨਰ ਦੇ ਕੇਸ (2)* ਅਤੇ *ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ, ਹਰਸਾਣਾ ਕਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (1)* ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, *ਰਾਬਰਟ ਹਰਕੂਲੀਸ ਸਕਿਨਰਜ਼*, ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ *com* ਵਾਅਦਾ ਜੋ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਲੋਚਨਾ *ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਹਰਸਾਣਾ ਕਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (1)* ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ *ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰਾਜ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (3)* ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਪਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

(9) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਕੇਏਐਨ ਚਿਦਮ ਬਰਮ ਚੇਟਿਯਾਰ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਥਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5)* ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਫਾਈਲਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਜੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ

Sardarni Jaswant Kaur, etc. v. Surjit Inder Singh Sibia, etc.,
(P. C. Jain, J.)

(4) ILR 40 ਮੈਡ. 233—ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1918 ਮੈਡ. 1174

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਅਭਿਆਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਜੋ ਮਦਰਾਸ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਬਦੁਲ ਰਹੀਮ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: -

"ਇਸ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਦੌਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ।"

(10) ਸੇਸ਼ਾਗਿਰੀ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਥਾ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ *ਮੁੜ ਇਕਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ* ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸੰਕੋਚ ਕਰਦੇ। ਕੇ.ਐਨ. *ਚਿਦੰਬਰਮ ਚੇਟੀਆਰ ਦੇ ਕੇਸ (5)* ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ *ਤਾਰੇ ਫੈਸਲੇ* ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਫਿਲਿਪਸ, ਜੇ. ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ *ਆਤਮਕਰੁ ਬੁਚੀਆ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਤਾਇਰ ਰਾਓ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)* ਅਤੇ *ਅਡੱਪਾ ਪਾਪਮਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਰਭਾ ਵੇਪਕਾਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)*, ਅਤੇ *ਸੈਤ ਹੇਮਰਾਜੂ ਰਤਨਚੰਦ ਫਰਮ ਬਨਾਮ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, (8)* ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ।

(11) *ਆਤਮਕਰੁ ਬੁਚੀਆ ਚੇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ (6)* ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਖਿਆ: -

"ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦਾ ਕੇਸ, *ਚਿਦੰਬਰਮ ਚੇਟੀਆਰ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਾਥਿਆਰ (5)* ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਾਂਸੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, (ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕੁਝ ਪੂਰਵ-ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਬੰਧ

(6) ਏਆਈਆਰ 1931 ਮੈਡ. 399.

(7) ਏਆਈਆਰ 1935 ਮੈਡ. 860

(8) ਏਆਈਆਰ 1960 ਏਪੀ 324

ਜੋ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਮਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੋਣ ਤੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੋਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕਮਾਤਰ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਮਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ

ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਰਕਮ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪੇਡਾ ਹੈ। ਵੀਰਾਨਾ ਬਨਾਮ ਗੌਡੀਮੱਲਾ ਵੀਰਾਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਅਰਮੁਗਮ ਪਿੱਲੋਈ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਵਿੱਚ ਸੋਸ਼ਾਗਿਰੀ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁੜ ਅੰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਜੋ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(12) ਅਡੱਪਾ ਪਨਾਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (7) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ *iviDivisionn* ਬੈਚਾਂ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ-ਦਰਸ਼ਨ% ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ (7), ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ: -

“ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਜੋ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਦਾ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਉੱਦਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਫ਼ਰਮਾਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸਹੀ ਹੈ।

ਸੈਂਟ ਹੇਮਰਾਜ ਰਤਨਚੰਦ ਫਰਮ (8) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੂਰਵ-ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਸ ਦੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਅਤੇ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਇਹ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮਰਹੂਮ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤੀਆ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰਾਜ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਰਾਬਰਟ ਹਰਕੂਲੀਸ ਸਕਿਨਰ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ, ਹਰਸਾਣਾ ਕਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬੇਨੋਦੇ ਲਾਈ ਪਕਰਾਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਜੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸਾਹਾ (9), ਅਤੇ ਹਸਨ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਗੌਜ਼ੀ ਅਲੀ ਮੀਰ (4) ਅਤੇ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ

Sardarni Jaswant Kaur, etc. v. Surjit Inder Singh Sibia, etc.,
(P. C. Jain, J.)

ਦਾ ਭਾਸਕਰ ਦੱਤਾਤਰਾਯ ਬਨਾਮ ਨੀਲਕੰਠ ਦੱਤਾਤਰਾਯ (10) , ਲਾਭ ਨਾਲ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਮਝੌਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(13) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਰਪਾਲ ਕੌਰ, ਪਰ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਪਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ-ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(14) ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(15) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

(9) ILR 29 ਕੈਲ. ©10.

(10) ਏਆਈਆਰ 1938 ਨਾਗ 265.

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ